Táto práca pojednáva o tom, aké hranice konštruujú vo svojich výpovediach kresťania a nekresťania, akým spôsobom tieto hranice vznikajú a sú reprodukované. Na základe analýzy hĺbkových rozhovorov ukazujem, že koncept morálnych hraníc je relevantný pre vzťah medzi kresťanmi a nekresťanmi. Hoci mnohí zdôrazňujú toleranciu a pochopenie, vymedzujú sa voči sebe v mnohých smeroch. Kresťania za zdroj morálky považujú Boží zákon, nekresťania hľadajú jej zdroj v ľuďoch. Kresťania považujú za najvyššie hodnoty vzťah s Bohom, lásku a dobrý kresťanský život a za hodnoty nekresťanov považujú skôr peniaze, zdravie a rodinu. Tí sa k týmto hodnotám priznávajú, avšak zdôrazňujú, že kresťanstvo ešte nerobí z človeka lepšieho. V reakcii na súčasnú spoločensko-politickú situáciu sa v závere práce venujem analýze sociálnych dištancií a symbolických hraníc, ktoré kresťania a nekresťania konštruujú voči etnickým a národnostným menšinám.